

**KURBAĞALARA
FISILDAYAN
ÇOCUK**

MİYASE SERTBARUT

KURBAĞALARA FISILDAYAN ÇOCUK

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Miyase Sertbarut

RESİMLEYEN: Gül Sarı

EDİTÖR: Barış İnce

SON OKUMA: Öykü Özçinik

GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Kasım 2024 (2000 adet)

*(Bu roman, Saat Canavarı adlı kitaptaki öykülerin düzenlenmesiyle
yeniden kaleme alınmıştır.)*

ISBN: 978-605-285-980-3

Yayınevi sertifika no: 45041

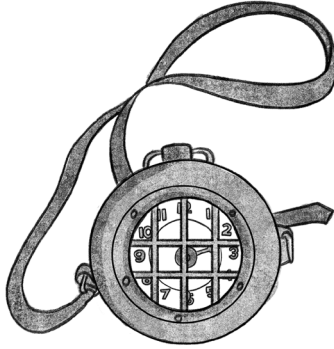
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

KURBAĞALARA FISILDAYAN ÇOCUK

MİYASE SERTBARUT

Resimleyen: Gül Sarı

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu.

Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla büyüdü.

Okula giderken hep karnı ağrıyordu.
Yani o öyle zannediyordu...

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu.

Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu.

Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü,
roman, masal türlerinde yapıtlar verdi.

Karnının ağrısı geçti. Kitapların
bütün ağrılara iyi geldiğini düşünüyor.

Yazarın *Komşumuz Çok Acayip* adlı romanı
2013 yılında Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik
Edebiyatı Vakfı ödülünü almıştır. *Sınavsız
Hava Sahası* adlı oyunu pek çok okulda
sahnelenmektedir. Diğer kitaplarından bazıları:
Ünsüz Youtuberın Günlüğü, *Koşkent'in Kayıp
Çocukları*, *Gizli Bahçe Masalları*...

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

İlk okuma:

Emre ile Cemre (10 kitap)

Masal:

Bir Dilek Tut, Akvaryumdaki Denizkızı

Öykü:

Kırmızı Kartal, Üç Kardeşin Kitabı, Tuna'nın Büyülü Gemisi
Yangın Tüpüyle Uçan Çocuk, İkiizler İz Peşinde

Roman:

Sarı Maymun, Kaçak Köpek Biber, Yalancı Portakal, Yıllankale
Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar, Yuan Huan'ın Kulübesi, Kimsin Sen?
Sisin Sakladıkları-1, Sisin Sakladıkları-2 Ortak Ruh
Kapiland'ın Kobayları, Kapiland'ın Karanlık Yüzü
Kapiland'ın Kıyameti, Kapiland'ın Külleri
Çöp Plaza-1, Çöp Plaza-2 Hayaller Hawaii
Ara Âlem-1 Tarlakoz'un Tuzağı, 2-Yasak Oyun, 3-Yeniden Doğuş
Buz Bebekler, Gerçekle Büyüme Düşlerle Yürümek
Bir Gün Herkes..., Yapay Zekânın İsyanı
İki Robot Fabrika Hatası, Küçük Kara Robot
Kurbağalara Fısıldayan Çocuk

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25 (roman)

BÖLÜMLER

Yaz Tatili Ödevi	7
Saat Canavarı	13
Çukura Düşen Kurbağa.....	24
Yaşlı Karabaş	33
Kâmil	40
Fasulyem Bulutlara Çıkamaz	45
Emine Teyzenin Çilek Reçeli	55

YAZ
TATILI
ÖDEVİ

YAZ TATİLİ ÖDEVİ

Merhaba, ben Eren. Bana, Anı Avcısı da diyebilirsiniz. Çünkü ödevimi yaparken öyle bir şeye dönüştüm.

Okulun son haftasıydı. Yaz tatili başlayacaktı. Yelda Öğretmen, *çocukların tatilini ne yapsam da kısaltsam* diye düşünmüş. Sonunda aradığı formülü bulmuş.

Tahtaya büyük harflerle YAZ TATİLİ ÖDEVİ yazdı. Söylese de olurdu ama öğretmenimiz tahtaya yazmayı seviyor. Sonra ödevin ne olduğunu açıkladı.

Anılarımızı yazacaktık!

En az altı anı olacaktı!

Uydurmayacak, gerçekten yaşadığımız şeyleri anlatacaktık.

Her biri bir hikâye gibi uzun olacaktı. *“Pikniğe gittik, çok eğlendik.”* diye kısa yazıları kabul etmezmiş.

Duygularımızı, düşüncelerimizi de katacaktık.

Öğretmenin son cümlesinden sonra Bora hemen söz aldı.

“Ben duygusuzum öğretmenim! Bu ödev hiç bana göre değil!”

“Herkesin duygusu olur, senin bile.” dedi Yelda Öğretmen.

Sonra Sercan ayağa kalktı. “Benim de düşüncem yok!”

Bütün sınıf güldü, öğretmen de güldü. “Evet, sanırım bu doğru.” dedi.

Karneleri aldık, evlerimize dağıldık. Ben bir an önce ödevi bitirip tatilin tadını çıkarmayı planlamıştım. Daha cuma akşamından masama kalın bir defter koyup yazmaya başladım. Bir de baktım yarım saat içinde iki sayfa yazmışım! Çok şaşırdım, kendimden böyle bir performans hiç ummazdım. Niyeyse anı yazmak bana kolay gelmişti. Yazdığım o iki sayfayı okudum. Hoşuma gitti. Sanki kitap okuyormuşum gibi hissettim. Hem de daha önce kimsenin okumadığı bir kitap! Daha annem, babam bile görmemişti.

O akşam parmaklarım biraz yorulduğu için ara verdim. Ertesi gün kahvaltıdan sonra kaldığım yerden devam ettim.

Annemle babam, benim odaya kapanıp yazı yazdığımı inanmamıştı. “Bir iş çeviriyorsun sen.” dediler. “Kendi kendine bir oyun mu icat ettin?” dediler.

“Anılarımı yazıyorum, ödev bu ödev!” dedim.

“Senin ne anın var ki!” dedi babam. “Sanki ne gördün, ne yaşadın? Asıl ben yazmalıyım.”

“Sen de yaz o zaman.” dedim.

“Valla iyi fikir.” dedi babam. Sonra anneme baktı.

“Senin de lisede kalemin kuvvetliydi, sen de denesene.” Annem de, “Olur valla, denerim.” dedi.

O zaman ben de karşılıklarına geçtim. Biraz Yelda Öğretmen’i taklit ettim.

“Kurallar sizin için de geçerli. Altı anı olacak, kısa olmayacak. ‘Pikniğe gittik, çok eğlendik.’ diye yazarsanız kabul etmem. İçinde duygu ve düşünceleriniz de olsun.”

Sanki okul yıllarını özlemişler gibi bana bakıp, “Tamam öğretmenim!” dediler.

Böylece herkes bir odaya kapandı. Bizim ev ‘anı evi’ mi oldu desem, ‘yazar evi’ mi oldu desem, değişik bir şey oldu yani.

Akşamları babam, “Bakalım hangimiz pes edecek, kim yazmaktan vazgeçecek?” diye yoklama çekiyordu. Ben mecburen tamamlayacaktım, çünkü öğretmen not verecekti. Ama onlar da vazgeçmedi. Sanırım bana kötü örnek olmak istemediler.

Benim yaz tatilim işte böyle geçti. Güya ödevi erken bitirip sonra kafama göre takılacaktım. Meğer yazmak da tatile çıkmak gibi bir şeymiş. Anılarımı yazıyorum ya, hooop babaannemin köyündeyim. Oradan bir masalın içine zıplıyorum. Masaldaki deviyenip çilek reçeli kaşıkıyorum. İşte anıları böyle böyle avladım. Ne zıpkın ne olta kullandım. Kimsenin canını yakmadım. Düşündüm, hatırladım ve yazdım.

Tatil bitip de okul açılınca, öğretmen defterlerimizi topladı. Bir hafta sonra sınıfa geldiğinde hepsini okuduğunu söyledi. En yüksek notu da bana vermiş!

Bora’yla Sercan hemen itiraz etti. “Kendi yazmamıştır, annesi yazmıştır!” dediler.

Öğretmen bana baktı. “Yardım aldın mı? Dürüstçe söyle Eren.”

“Almadım öğretmenim. Zaten onlar ayrı defter tuttu.”

“Ne demek o?”

“Yani onlar bana özendi, kendileri de anılarını yazdı.”

“Sen de onların defterine bakıp mı yazdın?”

MİYASE SERTBARUT

KURBAĞALARA FISILDAYAN ÇOCUK

Tatil ödevinde, o yaz başından geçen anıları yazacak olan Eren, bir süre sonra tam bir anı avcısına dönüşür. Babasıyla birlikte okul koridorlarında eski bir saatin peşinden koşar, çukura düşen bir kurbağayı kurtarmak için nice zorluklar yaşar, Emine teyzenin çilek kokulu reçelleri eşliğinde dayanışmanın önemini anlar... Ortaya da 100 puan değerinde bir ödev çıkar.

Çocuk edebiyatının usta kalemi Miyase Sertbarut, bu dünyada yalnız olmadığımızı bir kez daha duyumsatıyor okurlarına.